

...hát szedegettünk, szedegettünk...

Meditáció az almaszedés körül

A legjobb lesz kronológiai sorrendben haladni.

A kezdet ahhoz a bizonyos villámcsapáshoz hasonlított, amely -ugyebár- a derült égből csapkod; azaz igen hirtelen kellett szervezni, körülményeket felmérni, tájékoztatni, stb. Ez különösebb zökkenő nélkül zajlott le, akárcsak az utazás, helyfoglalás / az elhelyezésre, el látásra panaszunk nem lehet /.

Az alcímbe említett meditáció nem ezekről az eseményekről akar szólni, hanem az egy hét lényegéről: a munkáról. / A meditáció alapját a csengeri „élmények” adják. / Tehát a munka.

Az első probléma már itt vetődött fel: dolgozni vagy nem dolgozni, - aszerint, hogy ki hogyan értelmezte ezt a hetet- egy hét munka vagy egy hét pihenés. Ezt a pusztá dilemmát okozhatta az, hogy ki-ki felismerte-e a munka célját- nagy szó következik- a népgazdasági érdeket. Tehát dolgozni vagy nem dolgozni. Mondjuk- dolgozni. Dolgozni, de hogyan? Az eddigiek alapján úgy tűnhet, hogy az dolgozott a legjobban, aki a legnagyobb mennyiséget szedte meg. Csakhogy ebben az esetben is, mint minden munka során, döntő lehet - s itt az volt - a minőség.

Minden elismerés azoké, akik nagy mennyiséget szedtek és jó minőségben.

A dolog mennyiségi oldalát szemlélve viszont elgondolkoztató, hogy egy-két brigád teljesítménye -kb 3-4-5 napos almaszedő gyakorlattal a hátuk mögött - meghaladta a Tsz-tagok számára fennálló normákat...

Felvetődik viszont az ösztönzés és érdekelttség kérdése. Sajnos az "ösztönző rendszer" a mennyiség hajszolását

„Nem ritka, hogy egy jó politikai, gazdasági elgondolás mire a széles tömegekhez, a megoldáshoz eljut, eltorzult, ellentmondásos lesz. Sajnos ez a jelenség egyetemünket sem kerüli el.

Az internacionalizmus, a nemzetközi szolidaritás egyik hatékony eszköze a rászoruló nemzetek, pártok, haladó erők anyagi támogatása. Hazánkban ezt hivatott szolgálni a Szolidaritási Alap.

Szocialista brigádok, vállalatok, szövetkezetek, művészek ajánlják fel jövedelmük egy részét az Alap támogatására. Egyetemünk KISZ-bizottsága is úgy döntött / elvi állásfoglalásban! /, hogy szolidaritásunk tenubizonyosságáért az őszi egy hetes mezőgazdasági munkában kapott berünk egy részét felajánljuk. De a „döntés” a dolgok könnyebbik oldala. A megoldandó probléma az, hogy a széles tömegeknek / karunk hallgatóinak / megfelelő agitálásával, politikai jelentőségének belátásával bonyolódjon le. Vajon mennyire sikerült ez, amikor egyik KISZ vezetőnk a munkával kapcsolatos tájékoztató gyűlésen

közölte velünk azt az újságot, hogy tankörök önkéntesen loof-ot fejenként a még láthatatlan fizetésükből felajánlanak.

A szünetekben a srácok futtából megkérdeztek egy-egy KISZ vezetőt:

„Mit szólsz hozzá, hogy az egész pénzt fel kell ajánlani?” - „Miért kell felajánlani 200ft-ot?” stb. Végül a munka első napján, pl. a jánkrajtisi csoportunk megtudta, hogy az első napi pénzt ajánlottuk fel önkéntesen, s jelentkezhettek az, aki ebbe nem egyezik bele. Fölmerült bennem a kérdés: Vajon a nemzetközi szolidaritás / és az Alap / az 50-60 ezer Ft-unkkal és hozzá a morgolódásunkkal, vagy talán a szerényebb 30-40 ezer Ft-al és az előző ezer helyett 600-700 összinté felajánlóval jár-e jobban? / Építő Karima / Sajnos, a Közlekedésmérnöki Karon is voltak problémák a felajánlásokkal. Kezdődött rögtön az első napon egy téves információval „Kötelező felajánlani a KISZ-nek” /, amit többen is hallottak, ... de hogy kitől, arra már senki nem emlékezett! Később tisztázódott a helyzet: nem kötelező és nem a KISZ-nek. A Landler kollégium lakói az elmaradt társadalmi munka bevételét kívánták pótolni keresetük egy részével, de erről már a leutazás előtt szó volt. A többiek - a tankörök döntésétől függetlenül - felajánlásokat. DE: 1. a többi Kartól eltérően karunkon biztosított az állandó társadalmi munka lehetőség / Csepelen / 2. a fenti cikkben említett probléma nálunk sem oldódott meg / agitáció, meggyőzés hiánya, stb. / 3. még most is lehet csatlakozni a felajánlásokhoz.

segítette elő, úgy, hogy a minőséget tulajdonképpen morális kérdéssé tette- mármint ki érti és érzi a minőség szükségességét.

Lehet, hogy kissé sötét a kép, ami a sorokból kivehető. Ezen a sötét képen enyhíthet az, hogy az itt tárgyalt problémák inkább csak egyedi jellegűek

Még egy szempont az értékeléshez: munkánk alapján nem az egyénről, hanem a BME Közlekedésmérnöki Karáról alakítanak ki véleményt az emberek.

Szabó László
262. tk.

Elhagyva Pireuszt, úton Korinthosz felé a tengerparton vezet a szintén jó minőségű, de keskenyebb régi út. Óriási olajfinomító és haditengerészeti bázis után érünk el az Attikai-félszigetet a Peloponnészoszi-félszigettől elválasztó Korinthoszi csatornához. Meglátva lenyűgöző méreteit és tudva, hogy magyarok tervezték - leírhatatlan jó érzés tölti el az embert. A lefelé keskenyedő /tehát trapéz keresztmetszetű/ homokkő falak között a nagy teherhajók is csak pontoknak látszanak. Az acélszerkezetű hidak két-sávosság oda-vissza a szélen gyalogos járda ad helyet a fotózó turistáknak.

Ezen a félszigeten a növényzet már sokkal dúsabb, zöldebb és előbukkan az országút és a tengerpart között húzódó hatalmas citrom és narancs ligetek. Sajnos, augusztusban még éretlenek voltak...

Aeghion egy kis városka Patre előtt 30 km-rel a Korinthoszi öböl partján. Egyik oldalról a nagy betonkockákkal -mint hullámtörőkkel szegélyezett tengerpart a másik oldalról a part felé ereszkedő lankás domb határolja ezt az igen kellemes éghajlatú települést. Itt készítik és palackozzák a nálunk is árusított Olympus citrom és narancs levét. Maga az üzem egy hazai vidéki gépállomás benyomását kelti két hullámpalás gépsziat utánözva. 3 műszakban dolgoznak, hogy az állandóan érkező kamionok telhetetlen raktereit megtöltsék. A város lejtős és kanyargós utcáskái egy térre vezetnek, ahonnan csodálatos panoráma nyílik a tengerre.

A szűk járdákon ha egy asztálnak van hely, a tulajdonos máris kiteszi. Így az utca két oldalán üldögélő vendégek szinte átbérelgetnek az úton, mivel ezek a kávézók egymást érik. Betérve egy ilyen kis helyre, megkóstoltuk a görög bort, amely nem nagyon ízlett, mivel jellegzetes gyantás íze szinte kaparta a torkot. A feketekávévet zaccosan készítik és kb. 2 centis csészékben adják, az elmaradhatatlan pohár hidegvízzel együtt.

Olvasóink írják

Nem könnyű almat szedni...

Szombat délelőtt 1/2 11, Nyugati pu. Tömeg. Vegyes érzelmekkel néztünk elébe az elkövetkezendő hétnek. Az első problémák a helyfoglalásánál jelentkeztek. Közlekedésmérnököket megszegényítő ügyességgel sikerült összehozni mindenkit a helyfoglalást illetően. Kőszá hírek terjedtek, hogy a vonat elején, hátulján, tetajén kényelmes helyek találhatók. Többen bedőltek az ellenség zűrzavart keltő híreinek és hosszas vándorlásba kezdtek. A helykereséstől és az előző visszatérő társaság jó híreitől az elcsigázott emberek már relativisztikus alapon a hazatérés és az almaszedés közti különbséget kezdtek latolgatni.

T-É.T.

Tanulmányi-érdekvédelmi tábor Balatonlellén

Október 1-én és 2-án lezajlott az utolsó ezévi rezortos tábor Balatonlellén; tanulmányi és érdekvédelmi felelősök készültek fel az elkövetkezendő mozgalmi évre. Megvitatásra kerültek a tanszéki képviselői rendszer új módszerei. A tábor fő céljával tüzte ki, hogy fokozottabban érvényesüljön a múltá nyos differenciálás elve az ösztön-díjak elosztásánál, tegyük tökéletesebbé a tájékoztatást, erősítsük a rezortok politikai jellegét. Topár József, a KISZ KB munkatársa ismertette az Oktatási Minisztérium bizottsági jelentését a szakmai gyakorlatokról. Előtérbe fog kerülni a bázisüzemek kijelölése, üzemi gyakorlatok előkészítése, külföldi gyakorlatok jutalom jellegű szakmai-tanulmányi jellege. Valószínű, hogy lesz ún. technikai gyakorlat, amely fizikai munkából áll és nem ösztön-díj, hanem fizetés jár érte. A továbbiakban az életmód felméréssel kapcsolatos problémák és javaslatok hangzottak el, melyek a kérdőívek kialakításához nyújtottak segítséget.

Németh György

Innen indultunk hazafelé az idejővet megismert útvonalon. Hazafelé - a határhoz közel - sajnos megszakadt a verőfényes napok sorozata. Esni kezdett az eső, ami a hazatérés határátlépését jól tükrözte. A zökkenőmentes határátlépések tették teljessé a délkeleten szerzett kellemes élményeimet

Szerencsére a hadiállapot a meghatározott szűk idő miatt csupán fél órát tartott. 11-kor végre elindult a vonat. Több mint 6 óra utunk során több száz üveg kiürítésén kívül értelmes nem történt. Délután 1/2 4-kor érkezünk látásalkára, ahonnan busszal vittek mindenkit az előre meghatározott helyekre. Mi "szerencsésen" Fehérgyarmat felé vettük utunkat. Végcélnak elérve a szemek is szép epuletsor és park várt bennünket. Rövid idő eltelté után megtudtuk, hogy a Nyugati pályaudvaron lezajlott előcsatározások csak előkészítő jellegűek voltak, mert a közlekedési Show-műsor itt vette kezdetét. A játékok az "itt a vegyész, ott a közlekedési" nevű csoportos játékkal kezdődött. Körülbelül úgy játszik, mint azt a játékok, ahol egy szákkal kevesebb van, mint játékos és le kell ülni. Az ügyes és gyors játékos és műsorvezetésnek köszönhető, hogy a röpke két órát igénybevevő játék végén megtudtuk:

-több a vegyész, mint kellene és ebből kifolyólag nekünk nem jutott szoba, bár tudnánk adni, de nem együtt, hanem külön-külön, kinek két egy között, kinek a tetőn, a folyosón pedig annyit, amennyit csak akarunk. Férgeteges sikert aratott a játék, főleg tankörünk jelentős maradékának, aki szenvedő alanya volt a játéknak. Szerencsére a gyors és humánus szervezésnek köszönhető, hogy mindenki természetesen közülünk/ röpke négy órat gondolatának szentelhetett a fák anyák koronái alatt, 8 fok hidegben. Este nyolckor már mindenkinek jutott eszébe számtalan... szebbnél szebb gondolat. Mint kiderült az érkezőnk megjelölő héten visszaigazolták, hogy hány embert tudnak elhelyezni, mégis többen jöttek, de nem mi, hanem a vegyészek, s ezért nem mi, hanem a vegyészek kapják meg az üres szobákat. Logikus.

1/2 9kor jött az új hír, meg van mentve a haza, van új hely, semmi pánik, megyünk Jánkmajtásra. At is mentünk. Jánkon egy nagyon szimpatikus és lelkes párttitkár várt minket, és egy zsúfolásig megtelt 60 személyes hálóterem. A helyzet annyiban javult Fehérgyarmathoz képest, hogy nagyon kedvesen próbálták megoldani a helyzetet, minden segítséget és lehetőséget kihasználva szállást kerítették nekünk - a földön.

Itt, kissé furcsán hangzik, de lenyegesen jobban éreztük magunkat, mint Fehérgyarmaton, mert lelkes és kedves emberekkel voltunk körülvéve. Másnapra mindenki kapott ágynát, vadonanyagú pokrócot, volt melegvíz, színes tévé.

A tortúrának itt vége, ez után már csak az almaszedés következett. Hazatérve a tapasztalatokat kicserélve csak őszinte elismeréssel beszélhetünk a jánkmajtisi vezetéről, mert mindenben maximálisan nyújtottak számunkra.

Köszönjük nekik!

Flamisch Árpád
353.tk.

Megjegyzések: 1. a létszámokat mindkét Kar esetében rátartással alapították meg, hogy honnan jöttek többen, ez csak nézőpont kérdése

2. Jánkmajtison az Építő- és a Közlekedésmérnöki Kar hallgatói voltak, nem látszott célszerűnek egy harmadik Karról érkezetteket is ott elhelyezni.

Ősök - istenek kiállítás

Nyugat-Afrika művészete
kiállítás a Néprajzi Múzeumban

Talat Benler a Török Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete volt 1972-76 között Nigériában. Gyűjteményét, melyet a Néprajzi Múzeum most mutat be, ekkor alakította ki Szahara déli részének kiemelkedő művészeti központja volt a nigériai Joruba nép ősi, rituális-vallási fővárosa, a XI. században alapított Ife, valamint a szomszédos Benin királysága. A kiállításon megismerhetjük a viaszmagos bronzöntés technológiáját, és láthatjuk ennek az eljárásnak a termékeit: uralkodói szertartási lándzsát, ősi bronz fejeket. Afrika e területén számos vallási célzatú titkos társaság alakult. Ezeknek a titkos társaságoknak kultikus jelképei is láthatók a tárlaton: vízi szellemfigurák, szertartási bronz csengők, öregek tanácsát jelképező figurák, szertartási dob és elefántcsont kürt. A kiállított bronzszobrok és másolatok nagy része a Benini Oba, az uralkodó műhelyében készültek. A bronzfejek, domborművek, uralkodói jelvények az ősök tiszteletének kultuszát szolgálták. A szobrok által képviselt ősöknek áldozatokat mutattak be. Az ikrek istenek tiszteletét szolgálták az úgynevezett "Ibedzsi" szoborcsoportok, melyek mágikus védelmet nyújtottak tulajdonosuknak. Látványos kiállítási tárgy a "beszélő dob", melyen változtatható hangmagassággal lehetett közölni a dzsungel üzenetét. A kiállítás másik részében megtalálhatók a népi fafaragás gazdag, és aprólékos díszítésű szoborcsoportjai, sisakmaszkjai. Az egyik maszkon az "afrikai Prométheusz" a Calao-madár található, amely ellopta a tüzet az égből az emberek számára. A gyarmatosítás és a modern kereskedelem Afrika ezen tájain is háttérbe szorította, majd fokozatosan megsemmisítette az ősi hagyományokat, és ezzel a tradicionális művészetet. Valaha a törzsi művészek vallási célokra készítették a szobrokat, ma az idegenforgalom már szinte piac-

SITÁBOR

/meszek/ - VRATNA '78

Csak röviden a legfontosabbakat:

Két turnusban lesz.

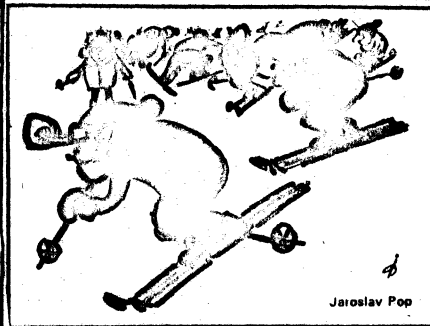
I. 1978. jan. 9- jan. 19.

II. 1978. jan. 19- jan. 29-e között

Turnusonként 50-50 fő. Utazás vonattal, jegy ára oda-vissza kb. 130ft
Szállás magánháznál, étkezés egyénileg. Minimális költségek: 500 korona, szállás naponta 22 korona. Jelentkezni- mint arról okt. 14-én a V₁-ben tájékoztattak- R 203-ban személyesen Szabó Zoltánnal / érdeklődni ugyanitt /. Végleges jelentkezés dec. 1-7. között útlellyel. Jótanácsok: a II. turnusra előbb érdemes jelentkezni, mivel az gyorsabban betelik; az útra ajánlatos 1200 Ft körüli pénzeszeget megspórolni.

Más szelvényi lehetőség / ez is meszek szervezés /: Chopokon főleg hétfő-eken, karácsonytól napi 30 koronáért, Szervezi: Petrasitz Péter, Tel: 660-526, munkaidőben: 252-610/47. Harmadik lehetőségről a tájékoztatást okt. 28-án adják, a donovali sitáborról, melyet az egyetemi szakszervezet támogat.

Urbán Iván
442. tk.

ra termelést eredményez. Ez a művészi színvonal esését is előidézi. Ugyanakkor a Nyugat-Európa festészeti eredményeit felhasználó afrikai művészek is megjelentek. / A kiállításon látható a világhírű Joruba művész Twin Seven-Seven egy mozaikja is./

Németh György

ÉPÍTŐ KARINA

1977 X. 15.

- Halló, tessék! KISZ Bizottsági
- Jó napot. Nem tudom, hogy szólítsam Önt. Asszonyom, én nem vagyok párttag.
- Még lány vagyok.
- Ne is menjen férjhez, ne szüljön gyereket. Nem azért harcoltunk 30 év, hogy most gyerekeink a mezőgazdaságba menjenek robotra.
- Ne haragudjon, kivel beszélek?
- Nem fontos! Több édesanya nevében jelentkezem! Kérem, hogy képzelik ezt? A fiaink rengeteg rajza van, nem érá lemenni.
- Asszonyom, ez a munka most nem önkéntes, hanem kötelező!
- Hogy, hogy kötelező? Miért nem az irodából megy le az a sok lógós ember? És pont a román-oláh határra!
- Nem önkéntes, mert mindenkire szükség van. Kevés az ember.
- Hogy-hogy kevés? És különben is mit csinál a KISZ? Szörnyű állapotok vannak. Igaz, hogy nincs ivóvíz, hogy nem tudnak fürödni? És végül is ad a TSZ cipőt? Csak két cipője van a gyerekeknek.
- Ne haragudjon, de ha tényleg ilyen kevés pénzünk van, miért nem kér a fia szociális segílyt?
- Azt sajnos nem lehet, mert a férjem miatt olyan szoc. kategóriába tartozunk, amelyben nem kaphatunk szoc. segílyt.
- De hát az isten szerelmére mit akar?
- Én csak kíváncsi vagyok, hogy tényleg ilyen helyekre viszik a gyerekeket? Ugye, maga nem loo forintos vezető lesz, hanem maga is lemegy almát szedni?
- Nem asszonyom. Én itt ülök és hallgatom az ilyen telefonokat.

/Megtörtént a K I. 51-ben/

